

Ang Tinagong Kasaysayan sa Bersikulo Kuarenta — Numero Disisais

Ang Ikaduhang Alaut — Ikatulong Bahin

Jeff Pippenger
2026-06-18

Ang Lohika ni Jones

Ang lohika ni Jones nga ang unang manulonda sa Pinadayag katorse dili mahimong ibulag gikan sa misunod nga duha ka manulonda lig-on kaayo ug dili matay-og. Ang iyang pag-ila sa estruktural nga pagkadugtong nianang tulo ka manulonda ngadto sa mga manulonda sa mga trumpeta hingpit gayod nga dili malalis. Walay pagduhaduha nga ang iyang pagpasiugda diha sa tulo ka manulonda sa Pinadayag katorse, apan ang lohika sa paggamit kanila ingon nga “dili mabulag,” sama ra usab ka balido alang sa tanang mga manulonda nga nag-una kanila.

Tungod kay nagpunting siya sa tulo ka mga manulonda sa Pinadayag 14, wala niya mapadayon ang iyang kaugalingong lohika ngadto sa katapusang konklusyon niini. Sa katapusan, ang lohika nga iyang gigamit sa pagdugtong sa ikalima, ikaunom, ug ikapito nga mga trumpeta sa kaalautan ngadto sa tulo ka mga manulonda sa Pinadayag 14, naglakip usab sa pagdala sa linya sa mga trumpeta paingon sa pinakasugod balik ngadto sa nahaunang anghel sa pito ka mga anghel nga may mga trumpeta.

Ug nakita ko ang pito ka mga manulonda nga nagtindog sa atubangan sa Dios; ug kanila gihatag ang pito ka mga trumpeta. ... Ug ang pito ka mga manulonda nga adunay pito ka mga trumpeta nangandam sa pagtunog. Pinadayag 8:2, 6.

Ang mga sunod-sunod nga manulonda nagsugod sa “pito” ka mga manulonda sa trumpeta, ug ang han-ay sa mga manulonda diha sa Pinadayag nagsugod sa nahaunang trumpeta ug nagpadayon hangtod sa pasidaan sa ikatulong manulonda mahitungod sa marka sa mananap. Husto si Jones sa pag-ila sa usa ka kalainan tali sa unang upat ka mga trumpeta ug sa katapusang tulo ka mga trumpeta sa kaalaut, kay kana nga profetikong estruktura nga “upat ug tulo” makita usab sa mga iglesia ug sa mga selyo. Ang pagkaestablisar ibabaw sa tulo ka mga saksi diha sa basahon sa Pinadayag nagtugot niadtong mopili sa pagtan-aw nga ang pito, isip usa ka simbolo, naglangkob usab sa upat isip usa ka simbolo ug sa tulo isip usa ka simbolo.

Usa ka Balaanong Koneksiyon

Ang atong ginaila sa miaging mga panahon mao nga ang nahauna ug ikaduhang mga anghel sa Pinadayag 14 gipagamhanan pinaagi sa usa ka tagna sa panahon mahitungod sa Islam sa nahauna ug ikaduhang mga pagkaalaut, ug nga ang pagpagamhan sa ikatulong anghel natuman pinaagi sa katumanan sa ikatulong pagkaalaut niadtong 9/11. Ang gipaila sa paggamit ni Jones, (bisan pa nga wala niya himoa ang akong punto,) mao nga ang matag anghel gikan sa nahaunang anghel sa trumpeta sa Pinadayag 8 hangtod sa trumpeta sa ikatulong pagkaalaut sa Pinadayag 11 dili

mabulag nga nalambigit sa tulo ka mga anghel sa Pinadayag 14. Mga simbolo sila sulod sa mao rang linya sa tagna. Kinahanglan silang ilhon ingon niana aron masabtan ang nagkalainlaing mga tahas nga girepresentahan sa matag usa sa mga anghel. Busa, maingon nga ang pito ka mga iglesia, mga patik, ug mga trumpeta nagarepresentar sa pito, ug usab sa simbolo sa upat ug tulo sulod sa kinatibuk-ang simbolismo sa pito (mga iglesia, mga patik, ug mga trumpeta); ang linya sa mga anghel gikan sa nahauna sa pito ka mga anghel sa trumpeta hangtod sa ikatulong anghel kinahanglan pagaisipon ingon usa ka kinatibuk-an. Kini nagaila sa usa ka linya sa napulo ug usa ka mga anghel.

Ang tulo ka manulonda sa Pinadayag kapitulo 14 nagrepresentar sa mensahe sa pasidaan sa mga Millerite nga nagpahibalo sa pag-abli sa hukom, ug human niana sa mensahe sa pasidaan sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo nga nagpahibalo sa pagtapos sa hukom.

Ang pito ka mga trumpeta nagrepresentar sa mga gahum nga gigamit sa Dios pinaagi sa Iyang pagbuot aron sa pagdala og paghukom ibabaw sa mga nasud nga nagpatuman sa pagsimba sa adlaw.

Ang unang upat ka mga trumpeta nagtimaan sa anam-anam nga kapukan sa Kasadpang Roma pag-abot sa tuig 476.

Ang ikalima ug ikaanom nag-ila sa pagkapukan sa Sidlakang Roma gikan sa 1449 hangtod sa 1453.

Ang kataposang tulo ka trumpeta nagrepresentar sa Islam sa tulo ka mga kaalautan.

Ang manulonda diha sa Pinadayag 10 mao si Cristo, nga mikunsad aron paghatag ug gahum sa kalihukan sa sinugdanan, ug mikunsad siya pag-usab diha sa Pinadayag 18, aron paghatag ug gahum sa kalihukan sa katapusan.

Ang ikapitong trumpeta misugod sa pagtunog niadtong Oktubre 22, 1844, sa pagsugod sa paghukom nga mao ang antitipikal nga Adlaw sa Pagpasig-uli. Ang trumpeta sa Jubileo pagatuyokon sa Adlaw sa Pagpasig-uli. Busa, duha ka trumpeta ang ginatuyok sa paghukom: ang trumpeta sa Jubileo ug ang ikapitong trumpeta.

Unya imong ipapatingog ang trompeta sa jubileyo sa ikanapulo ka adlaw sa ikapitong bulan; sa adlaw sa pagpasig-uli pagapatunggon ninyo ang trompeta sa tibuok ninyong yuta. Ug inyong pagabalaanon ang ikakalim-an nga tuig, ug imantala ang kagawasan sa tibuok yuta alang sa tanang mga pumoluyo niini: kini mahimong usa ka jubileyo alang kaninyo; ug ang tagsatagsa ka tawo mobalik ngadto sa iyang kaugalingong panulondon, ug ang tagsatagsa ka tawo mobalik ngadto sa iyang pamilya. Ang maong ikakalim-an nga tuig mahimong jubileyo alang kaninyo: dili kamo magpugas, ni mag-ani sa mitubo sa iyang kaugalingon niini, ni magpupo sa mga ubas sa inyong kaparrasan nga wala mapulihi. Levitico 25:9–11.

Ang konteksto nga nag-ila sa pagkatibulaag sa Israel sulod sa “pito ka panahon,” nga anaa sa sunod dayon nga kapitulo sa Levitico, gipahayag diha sa mga bersikulo nga nagauna sa sugo sa pagpatunog sa trumpeta sa jubileo sa Adlaw sa Pagtabon-sa-Sala.

Isulti sa mga anak sa Israel, ug ingna sila: Sa diha nga moabot kamo sa yuta nga Akong igahatag kaninyo, nan ang yuta magabantay ug usa ka Igpapahulay alang kang Jehova. Sulod sa unom ka tuig magapugas ka sa imong uma, ug sulod sa unom ka tuig magapul-ong ka sa imong kaparrasan, ug tigumon mo ang bunga niini; apan sa ikapito ka tuig may usa ka Igpapahulay nga hingpit nga pagpahulay alang sa yuta, usa ka Igpapahulay alang kang Jehova: dili ka magapugas sa imong uma, ni magapul-ong sa imong kaparrasan. Ang motubo sa iyang kaugalingon gikan sa imong ting-ani dili mo anihon, ni tigumon ang mga ubas sa imong kaparrasan nga wala mapul-ongi; kay kini maoy tuig sa pagpahulay alang sa yuta. Ug ang Igpapahulay sa yuta mahimong pagkaon alang kaninyo; alang kanimo, ug alang sa imong ulipon nga lalake, ug alang sa imong ulipon nga babaye, ug alang sa imong sinuholan, ug alang sa dumuloong nga nagpuyo uban kanimo, Ug alang sa imong kahayopan, ug alang sa mapintas nga mananap nga anaa sa imong yuta, ang tanang abot niini mahimong pagkaon. Ug pagaihapon mo alang kanimo ang pito ka Igpapahulay sa mga tuig, pito ka makapito ka tuig; ug ang gidugayon sa pito ka Igpapahulay sa mga tuig mahimong alang kanimo kap-atan ug siyam ka tuig. Levitico 25:2–8.

Sa dihang naila ni Miller ang paghukom batok sa Israel tungod sa paglapas sa pahulay sa Igpapahulay alang sa yuta diha sa kapitulo beinte-sais, iyang gigamit ang prinsipyo nga ang usa ka adlaw nagrepresentar ug usa ka tuig ug nadiskobrehan nga ang usa ka tuig tulo ka gatus ug kan-uman ka adlaw, ug nga ang pito ka pilo sa tulo ka gatus ug kan-uman maoy duha ka libo lima ka gatus ug kaluhaan ka tuig nga silot tungod sa paglapas sa tugon. Mao kadto ang unang kamatuoran sa tagna nga iyang nadiskobrehan. Mao kini ang pundasyon sa mga kamatuoran nga maoy naglangkob sa pundasyon nga gipahimutang ni Cristo pinaagi sa buluhaton ni Miller. Ang trumpeta sa Jubileo maoy pahibalo sa kaluwasan ug kagawasan.

Ang ikapitong trumpeta mao ang Islam sa ikatulong alaut.

Apan sa mga adlaw sa tingog sa ikapitong manolunda, sa diha nga siya magasugod na sa pagpatingog, ang tinago sa Dios mahuman na, sumala sa iyang gipahayag sa iyang mga ulipon nga mga propeta. Pinadayag 10:7.

Ang ikapitong trumpeta sa Islam mao ang panggawas nga kamatuoran sa tagna, ug ang trumpeta sa Jubileo mao ang pangsulod nga kamatuoran sa tagna mahitungod sa pagkamatarong pinaagi sa pagtuo—kaluwasan gikan sa sala, nga sumala kang Sister White mao ang ikatulong manulonda sa pagkatinuod. Sa panahon nga ang ikapitong trumpeta nagatingog, ang tinago nga “si Cristo anaa kaninyo, ang paglaum sa himaya” pagahingpitan sa dihang ang Cristo maghiusa sa Iyang pagka-Dios uban sa pagkatawo sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo. Kadtong modawat unya sa patik sa Dios magamantala ug usa ka mensahe sa trumpeta sa pasidaan nga gilarawan ingong ikatulong kaalaotan ug usab ang pasidaan sa ikatulong manulonda. Ang ikatulong kaalaotan maoy magahatag ug gahum sa mensahe sa ikatulong manulonda sa dihang ang manulonda nga dili moubos sa pagkausa ka personahe kay kang Jesu-Cristo mokunsad nga may usa ka mensahe sa Iyang kamot.

Sa diha nga atong mailhan nga kini usa ka tagna sa panahon sa nahauna ug ikaduhang kaalaut nga maoy naghatag gahum sa mensahe sa unang manulonda, ug usa ka tagna sa ikatulong kaalaut nga

maoy naghatag gahum sa mensahe sa ikatulong manulonda, atong ginaila ang mga trumpeta ingon nga “mga paghukom nga gidala batok sa Roma agig tubag sa pagpatuman sa Domingo.” Kadtong mga paghukom sa providensiya, ilabina ang kataposang tulo ka mga trumpeta sa kaalaut, nagakatakdo ug nagakaagapay sa mensahe sa pasidaan sa tulo ka mga manulonda sa Pinadayag kapitulo katorse. Duha ka mga kaalaut ug duha ka mga manulonda diha sa kasaysayan sa mga Millerite, ug ang ikatulong kaalaut ug ang ikatulong manulonda diha sa kasaysayan sa usa ka gatos ug kap-atan ug upat ka libo. Sa sinugdanang kasaysayan sa unang ug ikaduhang mga manulonda, ang mensahe sa pag-abli sa paghukom gihatagan ug gahum pinaagi sa katumanan sa Islam sa nahauna ug ikaduhang mga kaalaut. Sa kataposang kasaysayan sa ikatulong manulonda, ang mensahe nga nagpahibalo sa panapos sa paghukom gihatagan ug gahum pinaagi sa katumanan sa Islam sa ikatulong kaalaut.

Ang paghatag og gahum sa sinugdanan ug sa katapusan gihulagway pinaagi sa manulonda sa Pinadayag napulo ug napulog-walo, “nga dili ubos sa usa ka personahe gawas kang Jesu-Cristo.” Ang panggawas nga mensahe sa Islam ug ang sulodnon nga mensahe sa paghukom mao ang panggawas nga ikatulong ay trumpet, ug ang sulodnon nga mensahe sa paghukom mao ang trumpeta sa ikatulong manulonda. Ang panggawas nga trumpeta sa Islam mao ang tagna sa duha ka libo lima ka gatus ug kaluhaan ka tuig, ug ang sulodnon nga trumpeta sa ikatulong manulonda mao ang duha ka libo tulo ka gatus ka tuig. Silang duha miabot ug mipatingog sa pag-abli sa paghukom sa mga patay, ug silang duha miabot pag-usab sa pag-abli sa paghukom sa mga buhi.

Ang manulonda sa Pinadayag napulo mikunsad niadtong Agosto 11, 1840 isip katumanan sa tagna mahitungod sa Islam ug pinaagi niana, ang manulonda naghulagway sa pagkanaog sa manulonda sa Pinadayag napulog-walo uban sa katumanan sa usa ka tagna mahitungod sa Islam. Ang paghukom sa Dios batok sa pagsukol sa balaod sa Domingo niadtong 321, ug unya pag-usab niadtong 538, gilarawan pinaagi sa unang unom ka mga trumpeta, ug ang Iyang paghukom alang sa haduol nang moabot nga pagsukol sa balaod sa Domingo gilarawan pinaagi sa ikapitong trumpeta, nga mao ang ikatulong kaalautan ug usab ang ikatulong manulonda. Ang mensahe sa pasidaan sa pagsugod sa paghukom niadtong Oktubre 22, 1844 ug ang mensahe sa pasidaan sa paghukom sa mga buhi niadtong 9/11 parehong gipalig-on sa ikapitong manulonda diha sa han-ay nga gipahimutang ni Jones. Unom ka mga manulonda sa trumpeta diha sa mga kapitulo walo ug siyam, dayon sa kapitulo napulo mikunsad ang manulonda nga walay ubos nga pagkatawo kay kang Jesu-Cristo. Siya mao ang ikapito sa han-ay sa mga manulonda, nga gisundan sa kapitulo onse sa ikatulong kaalautan, nga mao ang ikapitong trumpeta nga nagsugod sa pagpatingog niadtong 1844, apan mao ang ikawalo sa sunod-sunod nga mga manulonda nga modala ngadto sa ikasiyam, ikanapulo ug ika-onse ka mga manulonda sa Pinadayag napulog-upat.

Ang mensahe sa ikatulong manulonda dili mahimong bulagon gikan sa mga mensahe sa nahaunang ug ikaduhang mga manulonda, apan dili usab kini mabulag gikan sa pito ka mga trumpeta sa paghukom sa Dios batok sa apostasiya. Ang unang upat ka mga trumpeta sa paghukom diha sa kapitulo otso sa Pinadayag nagtimaan sa progresibong pagkapukan sa Kasadpang Roma human sa unang balaod ni Constantino bahin sa Domingo niadtong 321 ug nagsugod sa iyang pagbahin sa emperyo ngadto sa sidlakan ug kasadpan niadtong 330.

“Sa diha nga ang atong nasod, pinaagi sa iyang mga konsehong lehislatibo, magmugna ug mga balaod aron gapuson ang mga konsensiya sa mga tawo bahin sa ilang relihiyosong mga katungod, sa pagpugos sa pagbantay sa Domingo, ug sa paggamit sa malupigon nga kagamhanan batok niadtong nagabantay sa Igpapahulay sa ikapitong adlaw, ang balaod sa Dios, sa tanang katuyoan ug sa tinuod nga kahimtang, pagahimoon nga walay bili sa atong yuta; ug ang nasodnong apostasya pagasundan sa nasodnong kapukan.” Review and Herald, December 18, 1888.

Ang prinsipyo sa nasudnong apostasya nga nagdala ug nasudnong pagkalaglag gidapat sa nasud ni Constantine, sugod sa unang upat ka trumpeta nga nagdala sa Kasadpang Roma ngadto sa iyang katapusan niadtong 476. Ang Sidlakang Roma miabot sa iyang katapusan niadtong 1453, bisan pa man nga sa matagnaong paagi nawad-an na kini sa iyang nasudnong soberanya niadtong Hulyo 27, 1449. Dili sama sa Babilonia, nga napukan sulod sa usa ka gabii, ang Roma, sa kasadpan ug sa sidlakan, gidala ngadto sa ilang mga katapusan sa hinay-hinay nga paagi. Ang pagkapukan sa Kasadpang Roma ilalom sa unang upat ka trumpeta niadtong 476 nagrepresentar sa pagkapukan sa Tinipong Bansa sa Amerika ilalom sa upat ka trumpeta, nga sa usa ka lebel nagrepresentar sa upat ka henerasyon sa Tinipong Bansa sa Amerika nga nagsugod niadtong 1798 ug matapos sa balaod sa Domingo. Kining upat ka mga henerasyon nagkaparis sa upat ka mga henerasyon sa Adventismo, nga nagkaparis sa unang upat ka mga iglesia sa Pinadayag dos, ug sa upat ka nagasamot nga mga kangil-ad sa Ezequiel kapitulo otso, ug sa upat ka mga balud sa mga dulong diha sa basahon ni Joel.

Kay mao kini ang giingon sa Ginoong Dios: Labi pa gayod sa diha nga ipadala Ko batok sa Jerusalem ang Akong upat ka mabug-at nga mga paghukom—ang espada, ug ang gutom, ug ang dautang mapintas nga mananap, ug ang kamatay—aron laglagon gikan niini ang tawo ug ang mananap? Ezequiel 14:21.

Ang ikalima ug ikaunom nga mga trumpeta nagdala sa pagkapukan sa Sidlakang Roma, ug ang Sidlakang Roma, sa propetikong kalabutan niini sa Kasadpang Roma, nagrepresentar sa estado. Ang Kasadpang Roma nagrepresentar sa iglesia. Ang Kasadpang Roma nagrepresentar usab sa Tinipong Bansa sa Amerika, nga maoy unang pagaagawon, maingon nga ang Kasadpang Roma unang napukan.

“Sa diha nga ang Amerika, ang yuta sa relihiyosong kagawasan, mahiusa sa Kapapahan sa pagpugos sa konsensiya ug sa pagpamugos sa mga tawo sa pagpasidungog sa mini nga adlaw nga igpapahulay, ang katawhan sa matag nasud sa tibuok kalibotan madala sa pagsunod sa iyang panig-ingnan.” Testimonies, tomo 6, 18.

Ang unang upat ka trumpeta nagrepresentar sa upat ka henerasyon sa kasaysayan sa Amerika, ug sa dihang mapukan ang Tinipong Bansa sa Amerika, ang mahimayaang yuta sa bersikulo kap-atan ug usa sa Daniel onse bag-o lang napukan, ug ang sunod nga babag mao ang Egipto, usa ka simbolo sa nahibiling mga nasud sa kalibotan. Ang Nagkahiusang mga Nasud, nga mao ang napulo ka mga hari, unya mouyon sa paghatag sa ilang ikapitong gingharian ngadto sa kapapahan, kay ‘sa makadiyot nga panahon—usa ka oras,’ diha sa Pinadayag disisiyete. Kini mahitabo sa salo-salo sa adlawng natawhan ni Herodes, sa dihang iyang ipanumpa ang tunga sa iyang gingharian. Sa

salo-salo sa adlawng natawhan ni Herodes, nianang orasa ang sinulat sa kamot mopakita ibabaw sa plaster sa mga bongbong, ug si Belshazzar pagapatyon. Kana nga oras moabot sa balaod sa Domingo ug mopadayon hangtod sa pagtapos sa tawhanong panahon sa gracia. Ang ikapitong gingharian pagadaugon sumala sa gipakita sa hulagway pinaagi sa pagkalaglag sa mga bongbong sa Constantinople nga nangatumpag niadtong 1453. Gikan sa balaod sa Domingo sa Tinipong Bansa sa Amerika, sumala sa gihulagway sa 1449, hangtod sa pagkapukan sa Constantinople niadtong 1453, upat ka simbolikong mga tuig. Ang kapapahan nakadawat sa makamatay nga samad niadtong 1798.

Sa Daniel onse bersikulo kuwarenta, ang kapadohan sa Roma napukan niadtong 1798, sa panahon sa katapusan. Unya ang hari sa habagatan napukan niadtong 1989, sa panahon sa katapusan. Ang Tinipong Bansa sa Amerika mapukan sa bersikulo kuwarenta ug usa, ug ang Egipto mapukan sa bersikulo kuwarenta ug duha, ug ang kapadohan sa Roma moabot sa ikaduhang ug katapusang pagkapukan niini sa bersikulo kuwarenta ug singko.

“Gikan sa pagsaka ug pagkapukan sa mga nasud, sumala sa tin-aw nga gipadayag diha sa mga basahon ni Daniel ug sa Pinadayag, kinahanglan kitang makakat-on kon unsa ka walay bili ang yano nga panggawas ug kalibotanong himaya. Ang Babilonia, uban sa tanang gahum ug pagkahalangdon niini, nga sukad niadto wala na gayud makita sa atong kalibotan ang sama niini,—gahum ug pagkahalangdon nga sa mga tawo niadtong panahona daw ingon ka lig-on ug malungtaron kaayo,—pagkakompleto gayud nga kini nawala! Sama sa ‘bulak sa balili,’ kini nangahanaw. Santiago 1:10. Sa ingon nahanaw usab ang gingharian sa Medo-Persia, ug ang mga gingharian sa Grecia ug Roma. Ug sa ingon mangahanaw ang tanan nga wala ang Dios ingon nga ilang patukoranan. Ang magapadayon lamang mao kadtong nahugpong sa Iyang katuyoan, ug nagapadayag sa Iyang kinaiya. Ang Iyang mga prinsipyo mao lamang ang mga butang nga malig-on nga nailhan sa atong kalibotan.” Prophets and Kings, 548.

Ang pagkapukan sa Estados Unidos (ang mini nga manalagna) diha sa bersikulo kap-atan ug usa gipatigayon na pinaagi sa hulagway sa 1449, ug ang pagkapukan sa Ehipto (ang dragon) diha sa bersikulo kap-atan ug duha gipatigayon na pinaagi sa hulagway sa 1453, ug ang pagka-papa (ang mananap) moabot sa iyang katapusan nga walay bisan kinsa nga motabang, ingon sa gipatigayon na pinaagi sa hulagway sa 1798. Ang mini nga manalagna ug ang dragon pagapukanon pinaagi sa mga gahum sa trumpeta, ug ang mananap pagapukanon pinaagi sa usa ka gahum sa dragon.

Ang numero upat mao ang simbolo sa pagkabungkag sa usa ka gingharian. Ang gingharian ni Alexander nabungkag ngadto sa upat ka mga gingharian, ug ang Egipto nahulog didto sa Mapulang Dagat sa ikaupat nga kaliwatan, ug ang Israel nagyukbo sa adlaw sa ikaupat nga dulumtanan sa Ezekiel otso. Ang upat ka mga kaliwatan sa Protestantismo ug sa mga Republikano diha sa mananap sa yuta nagsugod niadtong 1798 ug matapos sa haduol na nga balaod sa Domingo alang sa duha ka mga sungay. Ang upat ka mabug-at nga mga paghukom ni Ezekiel ibabaw sa Jerusalem naghulagway sa upat ka mga paghukom ibabaw sa Estados Unidos, ug kadtong upat ka mga paghukom ibabaw sa ikaunom nga gingharian sa tagna sa Biblia nagtimaan sa upat ka mga tuig gikan sa 1449 ngadto sa 1453 sa dihang ang ikapito nga gingharian sa tagna sa Biblia miuyon sa paghatag sa katunga sa ilang gingharian ngadto sa kapapahan diha sa usa ka relasyon sa iglesia ug

estado nga ang bigaon sa Tiro naghari ibabaw niini.

Ang upat ka tuig gikan sa 1449 ngadto sa 1453 nagrepresentar sa pagkapukan sa ikapitong gingharian sa balaod sa Domingo, ug nagrepresentar usab kini sa yugto sa pagkapukan sa ikawalong gingharian gikan sa balaod sa Domingo hangtod sa pagtapos sa probation. Ang pagpanakop sa Egipto, nga mao ang kalibotan ug usab ang dragon nga gihatag ngadto sa kapapahan, usa ka fractal sa sinugdanan sa yugto nga gisimbolohan sa upat ka tuig gikan sa 1449 ngadto sa 1453. Kini nagaila sa pagkapukan sa Constantinople sa balaod sa Domingo, ug unya pag-usab sa dihang si Michael motindog. Sa dihang si Michael motindog, ang upat ka mga manulonda bug-os nga buhian sumala sa inspirasyon.

“Nakita ko nga ang upat ka mga manulonda magapugong sa upat ka mga hangin hangtod nga matapos ang buhat ni Jesus didto sa balaang puloy-anan, ug unya moabot ang pito ka ulahing mga hampak.” Early Writings, 36.

Upat ka pagbahin sa gingharian ni Alejandro, upat ka trumpeta ibabaw sa Kasadpang Roma, upat ka hangin nga gipagawas ibabaw sa Sidlakang Roma, upat ka mabug-at nga mga paghukom ibabaw sa Jerusalem, upat ka hangin nga gipagawas sa dihang ang kapapahan moabut na sa iyang katapusan nga walay bisan kinsa nga motabang. Uban niining mga simbolo nga matagnaon nga gipahimutang, atong pagahisgotan ang ikaduhang kaalaut diha sa konteksto sa pag-aplikar niini sa haduol nang umalabot nga balaod sa Domingo.

Ang Konseho sa Florence

Niadtong 1439, sa Konseho sa Florence (gitawag usab nga ang Unyon sa Florence), ang mga representante sa Silangang Ortodoksang Simbahan (nga gipangulohan sa Emperador sa Bizantino nga si John VIII Palaiologos ug sa Patriarka sa Constantinople) mipirma ug pormal nga dekreto sa panaghiusa uban sa Romano Katolikong Simbahan. Miuyon sila sa pag-ila sa Papa sa Roma ingon nga pangulo (labing hataas nga awtoridad) sa tibuok Simbahan.

Kay ang bana mao ang ulo sa asawa, maingon nga si Cristo mao ang Ulo sa iglesia; ug siya mao ang Manluluwas sa lawas. Efeso 5:23.

Ang Kredo sa Nicea

Gidawat sa Emperador ug sa Patriarka ang “Filioque clause” sa Nicene Creed, nga maoy usa ka gidugang sa Nicene Creed, nga nagaangkon nga ang Espiritu Santo nagagikan sa Amahan ug sa Anak. Ang Nicene Creed usa sa labing mahinungdanon ug labing kaylap nga gigamit nga mga pahayag sulod sa kasaysayan sa pagtuo Katolika. Ang Nicene Creed usa ka pormal nga kinasuoran sa mga bata kang tinoohan Katolika. Kini sa sinugdan gisulat aron depensahan ang kamatuoran mahitungod kon kinsa si Jesu-Cristo. Niadtong 325, mitungha ang usa ka dakong kontrobersiya tungod kay ang usa ka pari nga ginganlan si Arius nagtudlo nga si Jesus gilalang sa Dios Amahan ug dili bug-os nga Dios.

Gitawag ni Emperador Constantino ang Unang Konseho sa Nicaea aron husayon ang maong isyu. Hugot nga gipamatud-an sa konseho nga si Jesus hingpit nga Dios, “sa samang substansiya” uban

sa Amahan. Ang Kredo ulahi nang gipalapdan sa Konseho sa Constantinople niadtong 381. Angayng hinumdoman niining bahina nga ang Nicene Creed natukod diha sa kasaysayan sa unang Constantino, ug kini mahimong usa ka isyu alang sa katapusang Constantino, nga mao si Constantino XI, nga maoy katapusang Emperador sa sidlakang Imperyong Byzantine. Si Constantino nga Bantugan, nga mao ang nahauna, balik-balik nga gipadayag ingon nga usa ka hilisgutan sa tagna sa Biblia. Siya ang magmamando sa sinugdanan sa imperyo sa sidlakan ug busa nagasimbolo sa magmamando sa katapusan sa imperyo sa sidlakan. Ang kamatuoran nga ang Nicene Creed usa ka elemento sa kasaysayan sa sinugdanan ug sa katapusan kinahanglanng timan-an sa usa ka estudyante sa tagna, kon sila nakasabut sa prinsipyo sa alpha ug omega.

Niadtong 381, ang Nicene Creed giusab uban sa doktrina sa Purgatoryo, sa doktrina sa Eukaristiya, uban sa pagdawat sa paggamit sa walay patubo nga tinapay alang sa Eukaristiya, nga maoy usa ka Latin nga praktis. Ang Creed sa 381 midawat usab sa Katolikong pagsabot sa orihinal nga sala ug sa kinabuhi human sa kamatayon. Kini natapos niining mahinungdanong linya: “Gihubit usab namo nga ang balaang apostolikong luklukan ug ang Romanong Pontifex nagkupot sa pagkapanguna ibabaw sa tibuok kalibotan ug mao ang tinuod nga bise-regente ni Cristo.”

Sa Konseho sa Florence, laing giusab nga bersyon ang gipirmahan niadtong Hulyo 6, 1439, 14 ka tuig sa wala pa ang pagkapukan sa Constantinople ngadto sa mga Ottoman nga Turko niadtong 1453. Ang panaghiusa gipirmahan ubos sa mabug-at nga pamugos sa politika. Ang Imperyong Byzantine nagkinahanglan pag-ayo og tabang militar gikan sa Kasadpan batok sa mga Ottoman nga nagpadayon sa ilang pag-abante. Sa dihang mibalik ang mga delegado nga Griyego sa ilang yutang natawhan, ang kasabotan kusog nga gisalikway sa kadaghanan sa mga klero, mga monghe, ug ordinaryong katawhan sa Sidlakan. Kadaghanan sa mga obispo nga mipirma niini sa ulahi mibawi sa ilang suporta. Ang panaghiusa wala gayod mapatuman sa hingpit ug pormal nga gisalikway sa Sidlakang Ortodoksong Simbahan sa misunod nga mga tuig. Sa panahon nga napukan ang Constantinople niadtong 1453, ang panaghiusa sa pagkatinuod nahugno na daan. Kanunay kining gihulagway sa mga historyador ingong usa ka politikanhong panaghiusa nga napakyas tungod sa lalom nga teyolohikal, kultural, ug popular nga pagsukol.

Sa Unang Konseho sa Nicaea niadtong 325, gisagop ang Nicene Creed. Kini gimarkahan lima ka tuig sa wala pa ang tuig 330, sa dihang ang 360 ka tuig sa Daniel onse, bersikulo baynte-kuwatro, nga girepresentahan ingong usa ka “panahon,” natapos.

Siya mosulod sa malinawon bisan ngadto sa labing mabungahong mga dapit sa lalawigan; ug pagabuhaton niya ang wala buhata sa iyang mga amahan, ni sa mga amahan sa iyang mga amahan; iyang ipang-apod-apod kanila ang sinakmit, ug ang inagaw, ug ang mga bahandi: oo, magalaraw siya sa iyang mga lalang batok sa mga malig-ong salipdanan, bisan sa makadiyot. Daniel 11:24.

Ang tuig 31 BC ug ang 330 parehong nagtimaan sa “panahon nga gitakda” sa bersikulo baynte-siyete ug baynte-nuwebe sa Daniel onse.

Ug ang kasingkasing niining duha ka mga hari mamutong sa pagbuhat ug kadautan, ug magsultihanay sila ug mga bakak sa usa ka lamesa; apan kini dili molampos, kay ang

katapusan anaa pa sa panahon nga gitagal. ... Sa panahon nga gitagal siya mobalik, ug moadto paingon sa habagatan; apan dili kini mahisama sa nahauna, ni sa naulahi. Daniel 11:27, 29.

Ang sinugdanan (330) ug ang katapusan (1449–1453) sa propetikong linya sa sidlakang Roma girepresentahan sa nahauna ug katapusang emperador nga si Constantino. Ang alpha ug omega sa propetikong linya sa sidlakang Roma, nga gitawag og Imperyong Bizantino, nalambigit sa katapusan sa tulo ka gatus ug kan-uman ka tuig nga Imperyal nga Roma nga nagmando nga labing hataas sukad sa gubat sa Actium niadtong 31 BC hangtod sa tuig 330, ug dayon padayon hangtod sa 1453. Sa wala pa ang gubat sa Actium niadtong 31 BC, si Mark Antony ug si Augustus Ceasar misulti og mga bakak sa usa ka lamesa nga wala molampos. Sa wala pa ang tuig 330, niadtong 325 gisagop ang Nicene Creed. Sa wala pa ang tuig 1453, gisagop ang giusab nga bersiyon sa mao ra gihapong Nicene Creed. Sa wala pa ang 31 BC, duha ka politikanhong personalidad misulti og mga bakak sa usa ka lamesa. Niadtong 325, ang espirituhanong mga bakak gisulti sa usa ka lamesa. Kining duha ka mga saksi nag-ila sa politikanhon ug espirituhanong mga bakak nga gisagop niadtong 1439 sa Council of Florence. Kadtong giusab nga Nicene Creed gitawag og Decree of Union.

Ang unang timaan sa dalan sa mga bakak diha sa usa ka lamesa nahitabo sa wala pa ang 31 BC, ug tali sa duha ka politikal nga paksyon sa pagano nga Roma. Ang gitakdang panahon alang niadtong mga bakak mao ang 31 BC, ug kini naglangkob kang Augustus, usa ka simbolo sa Roma batok sa usa ka pederasyon sa usa ka lalaki ug usa ka babaye nga nagrepresentar sa Egipto. Ang ikaduhang hugpong sa mga bakak mao ang 325, ug ang gitakdang panahon mao ang 330. Ang ikatulong hugpong sa mga bakak diha sa 1439, ug ang gitakdang panahon mao ang 1449–1453. Kadto nga atua sa lamesa niadtong 1439 nagrepresentar sa kasadpanan ug kasadpang Roma, uban sa sidlakang Roma nga nangita og usa ka politikal nga tumong pinaagi sa pag-uyon sa usa ka relihiyosong lantugi. Ang 31 BC, nga gisundan sa 330 ug dayon sa 1453, nagrepresentar sa usa ka triple nga aplikasyon sa linya sa Roma.

Ang hulga sa politika sa pakig-alyansa ni Marc Antony ug Cleopatra naghulagway sa espirituwal nga hulga sa erehiya sa Arianismo niadtong 325, nga maoy naghulagway usab sa hulga sa politika ug relihiyon sa mga Turkong Islamiko niadtong 1439.

Ang mga doktrina sa Kredo Niceno mga bakak, ug walay kamatuoran diha kanila. Ang dokumento nga gipirmahan niadtong Hulyo 6, 1439, sa Konseho sa Florence gitawag nga Dekreto sa Panaghiusa ug nagrepresentar sa samang mga bakak ug labaw pa. Sa dihang mibalik ang mga delegado sa Constantinople niadtong 1439, gisugat sila sa kasuko ug mga sumbong sa pagbudhi. Mikaylap ang maong panulti: “Maayo pa ang turban sa Turkiko kaysa mitra sa Papa.”

Ang panaghiusa gipirmahan ilabina tungod kay ang Byzantine nga Emperador desperado kaayo nga nanginahanglan sa kasadpang militar nga tabang batok sa mga Ottoman. Sa dihang nahimong tin-aw nga gamay ra kaayo (o walay) militar nga tabang ang moabot, ang pagsuporta sa panaghiusa nahurot. Sa 1450–1451, pipila ka mga sidnodo sa Sidlakan misalikway sa panaghiusa, ug human mahulog ang Constantinople niadtong 1453, ang panaghiusa hingpit nga gibiyaan. Ang kataposang sangpotanan sa Decree of Union of Florence giisip sa Eastern Orthodox Church ingon nga usa ka

konsilyo nga napakyas ug gisalikway. Wala kini ilhi-a nga balido. Ang Roman Catholic Church, hinuon, sa gihapon nag-isip niini nga usa ka balido nga ekumenikal nga konsilyo.

Gipahimutang nato ang lohika aron masabtan kon sa unsang paagi ang mga propetikong kinaiya sa ikaduhang kaalautan gisubli diha sa kasaysayan sa ikatulong kaalautan. Ang usa ka gatos ug kalim-an ka tuig nga taga sa unang kaalautan nagsugod niadtong Hulyo 27, 1299 ug natapos niadtong Hulyo 27, 1449.

1449

Si Constantine XI Palaiologos natawo niadtong 1404 ug naghari sukad sa Enero 1449 hangtod sa Mayo 29, 1453. Siya mao ang kataposang emperador sa Sidlakang Romanhong (Byzantine) nga Imperyo, nga milungtad sulod sa kapin sa 1,100 ka tuig. Maisugon niyang gipangulohan ang pagdependa sa Constantinople sa panahon sa pagsulong sa mga Ottoman niadtong 1453 uban lamang sa mga 7,000 hangtod 8,000 ka tigpanalipod batok sa kasundalohan ni Mehmed II nga kapin sa 80,000. Namatay siya nga nagpakig-away sa mga kuta sa siyudad niadtong Mayo 29, 1453, sa dihang sa kataposan napukan ang Constantinople. Ang iyang lawas wala gayod mailhi sa hingpit ug sa walay pagduhaduha. Ang iyang kamatayon maoy nagtimaan sa katapusan sa Romanhong Imperyo (ang ulahing laktod nga pagpadayon sa imperyo nga gitukod ni Augustus niadtong 27 BC).

Siya mahinumdoman sa kasaysayan sa Grego ug sa tradisyong Ortodokso isip usa ka bayanihong larawan—kasagaran ginatawag sa sugilanon nga “ang Emperador nga Marmol” (ang pagtuo nga usa ka adlaw mobalik siya aron luwason ang Constantinople).

Si Juan VIII Palaiologos (1392–1448) mao ang ikaduhang-katulín nga Emperador sa Bizantino nga naghari gikan sa 1425–1448. Siya mao ang kamagulangang anak ni Emperador Manuel II Palaiologos ug ang magulang nga igsoon ni Constantine XI. Gigugol ni Juan VIII ang kadaghanan sa iyang paghari sa hilabihang paningkamot sa pagluwas sa naghimalatyon nga Imperyo sa Bizantino gikan sa mga Ottoman. Sa 1439, siya mismo mibiyahe paingon sa Italya ug nangulo sa Konseho sa Florence, diin siya ug ang delegasyon sa Sidlakang Ortodokso sa makadiyot miuyon sa paghiusa pag-usab sa Romano Katolikong Simbahan ug sa pagdawat sa Papa ingon nga pangulo sa Simbahan. Si Constantino ang Bantugan usab maoy nangulo sa Konseho sa Nicaea. Naglaom si Juan VIII nga kining pakighiusa sa papasiya magdala ug tabang-militar gikan sa Kasadpan batok sa mga Turko, apan ang maong pakighiusa hilabihan ka dili popular didto sa Constantinople ug sa kataposan napakyas. Namatay si Juan VIII niadtong 1448 (tungod sa natural nga mga hinungdan), lima lamang ka tuig sa wala pa ang pagkapukan sa Constantinople niadtong 1453. Ang iyang igsoon nga si Constantine XI dayon nahimong emperador ug namatay samtang nagdependa sa siyudad.

Sa dihang namatay si Juan VIII niadtong 1448, ang iyang igsoon nga si Constantino XI gipili nga mopuli kaniya. Sa 1448, ang Imperyong Bizantino usa na lamang ka gamayng estado nga sakop sa usa ka labawng gahum, ug ang mga Otomano may dakong impluwensiya kon kinsa ang molingkod sa trono sa Constantinopla. Niadtong Hulyo 27, 1449, nahitabo ang usa ka mahinungdanon kaayong panghitabo sa politika sa kataposang mga tuig sa Imperyong Bizantino. Ang Emperador

Bizantino nga si Juan VIII Palaiologos namatay na sa sayo pa niadtong 1448. Ang iyang igsoon nga si Constantino XI Palaiologos (ang kataposang emperador) giproklamar nga emperador sa Constantinopla. Apan, sa wala pa si Constantino XI opisyal nga mikatkat sa trono, nagpadala siya ug mga embahador ngadto sa Sultan Otomano (Murad II) ug mihangyo ug pagtugot sa paghari. Gihatag sa Sultan kana nga pagtugot, ug niadto lamang pormal nga gikoronahan si Constantino XI ug giila nga emperador. Kining buhata giisip nga boluntaryong pagtugyan sa kagawasan sa Bizancio. Sa unang higayon, ang usa ka emperador Bizantino dayag nga miila nga siya naghari lamang pinaagi sa pagtugot sa mga Turkong Otomano. Upat lamang ka tuig ang milabay, niadtong 1453, ang Constantinopla napukan ngadto sa mga Otomano.

Tulo ka gatos ug kasiyaman ug usa ka tuig ug napulog lima ka adlaw human sa Hulyo 27, 1449, niadtong Agosto 11, 1840, ang mga Turko nangayo ug panalipod gikan sa Ehipto pinaagi sa pagpasakop ngadto sa upat ka dagkong gahom sa Uropa, sa ingon nagtuman sa tagna sa usa ka takna, adlaw, bulan, ug tuig. Karon atong napahimutang na ang lohika aron iaplikar ang nahaunang ug ikaduhang kaalaotan sa umaabot sa dili madugay nga balaod sa Domingo. Si Pedro, isip simbolo sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo, nagrepresentar sa kalihokan sa ikatulong manulonda, ug si William Miller nagrepresentar sa kalihokan sa nahaunang ug ikaduhang mga manulonda. Ang duha ka mga kalihokan may kalabutan sa “mga yawi.”

Ug ang yawi sa balay ni David ibutang ko sa iyang abaga; busa siya magaabli, ug walay makasira; ug siya magasira, ug walay makaabli. Isaia 22:22.

Ug ako usab magaingon kanimo, Nga ikaw mao si Pedro, ug sa ibabaw niining bato tukoron ko ang akong iglesia; ug ang mga ganghaan sa impiyerno dili makabuntog batok niini. Ug ihatag ko kanimo ang mga yawi sa gingharian sa langit: ug bisan unsa ang imong gapuson dinhi sa yuta pagaapuson sa langit: ug bisan unsa ang imong pagabadbaron dinhi sa yuta pagabadbaron sa langit. Mateo 16:18, 19.

Atong duolon ang gubat sa Nineve sa sunod nga artikulo ingon nga “yawwe” nga dili lamang nag-abli sa bung-aw nga walay kinutoban, kondili usab ingon nga mahinungdanong profetikanhong yawwe nga nagapaangay sa tibuk pagpamatuod sa Daniel onse ngadto sa hingpit nga kahusay. Diha sa damgo ni Miller ang “yawwe” nga nakabitay sa kahon maoy pamaagi ni Miller sa pagtuon sa Biblia. Ang proof texting sa kasaysayan sa mga Millerita inubanan sa “linya ibabaw sa linya” diha sa kasaysayan sa ikatulong manulonda mao ang yawwe nga nagtugot sa yawwe sa Pinadayag nuwebe sa pag-abli ug pagpaangay sa tinagong kasaysayan sa gawasnong mensahe sa bersikulo kap-atan ngadto sa kahusay.

Padayonon nato ang atong mga paghisgot sa sunod nga artikulo.

“Alang sa propeta, ang ligid sulod sa usa ka ligid, ug ang mga dagway sa mga buhing binuhat nga nalambigit kanila, ang tanan daw masalimuot ug dili ikasaysay. Apan ang kamot sa Walay Kinutob nga Kaalam makita taliwala sa mga ligid, ug hingpit nga kahapsay mao ang bunga sa iyang buhat. Ang matag ligid nagalihok sa hingpit nga panag-uyon uban sa matag usa pa ka ligid.” Testimonies to Ministers, 214.